

עין משפט
גר מצוה

בא מ"י ס"ה מה' כ"י
המקדש ה' י"ב:
בא מ"י פ"ד מה' י'
מתין מלכה ד':
ג ומ"י ס':

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

ל' לעיל ט"ו: לקמן מה.
מ: זכאים ס': וסוטה
ט"ו: א' (ב) וסוטה פ"ה
ה"ה: א' (ג) כ"ב קמ"ג.
סנהדרין פ"ה ט"ו א'

תורה אור השלם

1. והיתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
משאש י' חק עולם:
ויקרא כד ט

הגהות הגר"א

[א] גביא לעולם רשום קו
עליו למחוקי (ואילו משום
דכתיבא שפיר המתעבב
נטל רק ד')

מוסף רש"י

והיתה לאהרן ולבניו.
בלחם הפנים כתיב. אהרן
זה כהן גדול. מחלה לכהן
גדול ומחלה למתעבב
הפנים ורש"י ב"ב קמ"ג.

תוס' ישנים

דאמר לא שקול פלגא.
ומחלה לאהרן ומחלה לבניו
לא דוקא שיעול כנגד טולס
אלא קריב למחלה:

ואין לתרץ משום דל"כ לא הואי שום לשכה נקדן מערבית דרומית
דמה נכך והא לא קמי ענה ארבע לשכות היו נד' מקטעומו
אלא קתמא קמי וד' לשכות היו לו וי"ל כיון דנלשכת הטלאים
קמי עניה נמקצוע מסתמא כל הך הו נמי כל חדא במקצוע
כפני ענמה ולא מסתמא שיהיו
שמיס נמקצוע לפנות מערבית
ונמקצוע דרומית מערבית לא
יהא כלום אבל תימה למה דלשכת
טלאים נמקצוע לפנות מערבית

אי אמרת בשלמא במערבית דרומית הואי
היינו דמתרץ לחם הפנים אלהם הפנים
אלא אי אמרת צפונות מערבית הואי סוף
סוף מאי תירוצא דלחם הפנים אלא לאו
שמע מינה במערבית דרומית הואי שמע
מינה ^ב והאמר מר כל פינות שאתה פונה
לא יהיו אלא דרך ימין למורה הגי מילי
בעבודה אבל הכא חושבנא בעלמא הוא:
שבהו גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק
בראש: תנו רבנן כיצד מקריב חלק בראש
אומר עולה זו אני מקריב מנחה זו אני
מקריב ^א כיצד ^ז נוטל חלק בראש אומר
חטאת זו אני אוכל אישם זה אני אוכל
ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש
במעשה לחם הפנים רבי אומר ^א: לעולם
חמש שנאמר ויהיתה לאהרן ולבניו ^ב מחצה
לאהרן ומחצה לבניו הא גופה קשיא אמרת
נוטל חלה אחת משתי חלות מני רבי
היא דאמר פלגא שקיל אימא מציעתא ארבע או
חמש ממעשה לחם הפנים אתאן לרבנן
דאמרי לא שקיל פלגא אימא סיפא רבי אומר
לעולם חמש רישא וסיפא רבי ומציעתא רבנן
בפרוסה דלאו אורח ארעא למיתבה לב"ג
ומאי

וימא דכולהו אקצוי מקצו כזה
יש לומר דהיינו דקאמר מסתמא
דרומית מערבית הואי ולא קאמר
על כרחיך דרומית הואי דלי לאו
הכי לא מיתרלא לחם הפנים אלא
משום דהוה מני למימר לפנות
מערבית הואי וכפרישית אלא
שגרא לו דוקא קתמא דכולהו
אקצוי מקצו: והא אבר מר כ"ג
פינות שאתה פונה לא הוא אלא דרך
ימין. פי' משום דגמרינן מיס שעשה
שמה הקשה רבינו אפרים ז"ל
אדגמרינן מהתם גמור ממגד
דמתיב (במדבר נה) ומדות מחן
לעיר את פאת קדמה אלפיס בלמה

ואת פאת נגד וכו' דהיינו דרך שמאל כשהסוף פניו לעיר ומקוץ מנחון ונראה לי לתרץ דמיס גמרינן משום דכתיב פונים פונים
והכי איתא בהדיא בזבחים פרק קדשי קדשים (דף סג:) דפרץ ההוא מיבעי ליה לגופיה פירוש בעלמא מנא לן ומשני א"כ פונים
פונים למה לי ומלמאי כחוד שהק' ריב"ז אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלאים דהא דקאמר דהוה
נמקצוע לפנות מערבית היינו נקדן לפנות מערבית של עורה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד
שהרי משמע במסכת מדות (פ"א משנה ה) דבית המוקד גדול היה לנפון העורה כה וקאי החס אעורה
והכל אצית המוקד ועוד דאלחם הפנים נמי הוה מני לשנויי דחשיב נמי החס דרך ימין וימא
דלשכת החוממות ולשכת המוקד דקא חשיב בתמיד ולא חשיב במסכת מדות (סג) לשכות אחרות היו
בגוף העורה היו אחת נמקצוע לפנות מורחית של עורה ואחת נמקצוע מערבית לפנות של עורה
שהוא דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת טלאים דרך ימין ארבע לשכות היוא לחם הפנים
רביעית לה דרומית מורחית של בית המוקד גדול כה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד'
לשכות היו שם כיון דלא היו שם בעורה אלא שחיס מהס ועוד ארץ יתכן קרנות העורה וקרנות בית
המוקד גדול שוות ומסתמא העורה גדולה יותר מבית המוקד אבל תימה לי מאי דוקא דרב הונא בריה
דרב יוחנן לאוקמה קתמא דתמיד דלא פליגי אלהדי ולאוקמה כד תנא והא על כרחיך פליגי אלהדי
דסתמא דמדות קא סברה או טוליה מונח דדרים או רוביה כדלשכתן הכל וסתמא דתמיד מונח דריש פרק
קדשי קדשים (זכאים דף נח:) דהיהא סברה מונח ממוצע וי"ל אי פליגי במילתא דלשכתן פלוגתא דתנאי
כהא לא חיישין אבל במקום הלשכות לא אשכחן תנאי דפליגי בהדיא:

ומורד רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא. תימה מעיקרא דלא חסיק אדעתא להאי שינוא ארבע או חמש היכי הוה ניחא
לרבנן כיון דלרבנן דר"י יביב לכהן חמש וצניר ליה שמות מפלגא אס כן לרבי יהודה אמאי לא יביב ליה אלא ארבע
דהיינו חומש צניר מפלגא לתיב ליה ארבע שלימות ופרוסה קטנה דלא ניצניר ליה אלא שמות מפלגא או כיון דלר"י צניר ליה
חומשא לרבנן נמי ניצניר ליה חומשא יש לומר דלעולם חסיק אדעתיה דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה ובלבד דעימטייה
צניר מפלגא ולהכי גבי לחם הפנים כיון דבי בשרת ליה חדא מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו הכהנים היצנין ליה שלימות ולא
מגממין כולי האי להשוות הדבר לר"י ורבנן דלמטייה אליצא דתרוייהו צניר חומשא או צניר שמות מפלגא דלאו אורח ארעא למיתב
ליתב ליה כמו לכל אחיו הכהנים שהיא הוא לבדו שקול כנגד כולם ומשני אפי' הכי הא עדיפא להשוותו כנגד כולם מלמיתב ליה פרוסה:
עיינא

אז"ה מלחם הפנים. ורבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק סי שמת. והא גופה קשיא כו'. ופרקי אביי רישא ומציעתא רבנן רבנן רישא שקיל פלגא אלא שחיס
דלאו אורח ארעא ונמלך חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עורה לפי שאינו אלא שחיס בלבד ברכתיים כמסוביכתיים כתיבו לחם חתופה שחיס שני עשרונים וכו'
ונגא הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נותן לו בעצרת אחת שלימה.

אז נראה שחם כולו י"ל שיש דנמערבית דרומית הואי דלי אמת לשכת הטלאים לפנות מערבית וכו'.